

Jens Martin Knudsen í þóðini:

»Tað líkist ongum«

Tað er ein skandala, at summir spæl-
arar orka ov lítið, og ikki kunnu spæla
90 minuttir við fullari ferd

TOFTIR: Jens Martin Knudsen var errin yvir, at landsliðsvenjarin hevði gjørt av, at hann skuldi vera liðformaður hesa ferðina:

– Tað hevur verið upp á tal onkuntið áður, at eg skuldi hava bindið, men tá hevur Allan Simonsen givið til kennar, at hann hevur hildið, at tað er betri, at ein útspælari er liðformaður. Hesa ferðina visti hann mær álitið, og tað eri eg bæði glaður og errin um, sigur landsliðsveteranurin, sum ikki dylur, at tað var ein dreymur at stýra føroyska liðnum inn á vøllin og at hava heimskenda Zubizarreta undir liðini.

– Tá alt var liðugt, fekk eg troystgjøna frá honum, og hann fekk mína. Eg havi ikki so ofta bytt um troystgjøna við mótstøðumenn, men eg eri sera fegin um at hava fingið hesa afturat teimum hjá málverjan hjá Wales, Nevil Southall, sum hevur spælt í Everton í mong ár, og Jim Leighton, úr Skotland, sum áður hevur verið í Manchester United, men sum nú spælir í Hibernian í Edinburgh. Hetta eru menn, sum eg altíð havi sær nógv upp til.

Vónbrotin

Tá vit koma inn á avrikið móti Spania sigur Jens Martin Knudsen seg vera

sera væl nøgðan við fyrstu trýggjar fjórðingarnar av dystinum, men hann dylur ikki, at hann upplivir tað sum eina skandala, at fleiri spælara vóru so troyttir fram móti endanum, at teir mest sum góvu upp at spæla:

– Hatta líkist fullkomuliga ongum. Kappingarárið er í hæddini, og tað sigur okkum, at venjingarstøðan er alt ov vánalig, at tað eru nakrir, sum fara so niður við flagginum. Tá vit vóru á venjingarlegu á Kypros í februar var tað greitt, at onkrir vóru ikki nógv væl fyrri. Teir høvdu ikki gjørt so nógv við tað í vetrarsteððinum, sum man kundi ynskt, men tá var góð tíð at fáa hetta í rættlag. Tað kann ikki vera nokkur orsök fyri, at spælarnir ikki eru í røttu venjingarstøðini, nú vit eru farin um fyrsta september og landskappingin er komin tveir triðingar ávegis.

Hvørjar spælara hugsar tú um?

– Nei, tað er eingin orsök hjá mær at nevna nøvn. Tað var sjón fyri søgn, at summir orkaðu ikki meiri og ógvuliga fegnir vildu sleppa av vøllinum. Tað er spell, tí konditionin er nakað, sum vit kunnu gera nakað við. Vit vera neyvan so góðir spælara, sum spanimenn, tí teir hava nógv størri úrval, men tað ber til hjá okk-



um at fyrireika okkum so mikið væl, at vit orka at spæla við fullum dampi alla tíðina.

jh

Óli Johannesen tekur sær av bóltinum frammanfyri Luis Enrique í dystinum á Svagaskarði mikukvøldið. (Myndin er tilvildarlaga vald, og hevur einki beinleiðis samband við greinina)

Todi Jónsson:

Ótrúliga deiligt at skora

Men hann kundi ynskt sær ein
fullkomiliga frían leiklut uttan
verjuskýldur

TOFTIR: »Todi is back« stóð skrivað á einum skelti á Svagaskarði mikukvøldið.

Todi Jónsson var viðaftur á landsliðnum, og forvæntningarnar til hansara vóru stórar.

Og comebackið var markerað við einum málið.

– Tað var ótrúliga deiligt at skora, staðfesti klaksvikingurin eftir dystin.

– Tað er ikki ein og hvør sum sleppir at javna móti Spania.

– Tá eg gjørdi málið var tað sum ein byrða fall av mær, tí eg kendi stórt trýst á mær áðrenn dystin.

Langt millum málini við vinstra beini

Málið kom eftir tyrimyndarlaga gott uppspæl allan vegin afturi frá Jens Martini.

– John sendi bóltin fram til mín, hann lá til høgra bein, men eg valdi at royna meg, og bólturin endaði í málinum. Eg haldi at eg fangaði Zubizarreta á skeiva beininum.

Todi er annars vinstra beintur, og langt er millum málini hann ger við høgra beini.

Tað seinasta hann gjørdi á landsliðnum var perlumálið niðri á San Marino, og móti Spania mundi hann endurtikið kunststykkið, men Alkorta fekk rudda burtur í seinastu løtu.

– Eg ívaðist ikki í, at eg var púra leysur. Tað hevði verið eitt ordans mál hevði eg skora tá.

Ynskir sær frían leiklut

Í seinna hálvleiki fekk Todi ein bólt sendandi inn fyri í luftini, men stútarin fór

fram við málinum.

– Eg átti at fingið meira burtur úr tí kjansinum, helt hann.

Hesaferð hevði Todi ikki tann fría leiklutin, hann plagar at hava á landsliðnum. Hann hevði til uppgávu at vera við í verjuspælinum í vinstri síðu, og tað tók nógvir kreftir.

– Eg tordi illa at rýma yvir í hina síðuna, tí so kom maðurin, sum eg skuldi dekkja, at standa púra leysur. Eg var læstur av hesum, og vildi heldur havt eina leys-

ari rollu, og sloppi at brúkt allar kreftirnar frameftir.

Skuldi helst spæla ein tíma

Í gjár fór Todi avstað til Danmarkar aftur, og í kvøld hevur lið hansara, Lyngby, dyst móti AaB.

– Eg veit ikki um eg verði við frá byrjan, nú eg spældi allan dystin móti Spania. Venjarin ynskti, at eg spældi í mesta lagi ein tíma, men tá var støðan 1-1, og møguleikar vóru framvegis fyri at fáa okkurt burtur.

Týskvøldið spælir Lyngby fyrra Europa-Cup dystin móti Club Brugge, og tá vónar Todi íð hvussu er at vera viðaftur á Lyngby-liðnum.

ek